

maal som dem, vi behandle her i Øjeblikket. — Hvis vi havde faaet det Forslag her ned, som Geheimeetatsraad Bramsen vilde have frem, nemlig Statens Overtagelse af Brændevinsfabrikationen her i Landet — jeg maa nu sige, at det er en Ting, jeg synes er uhyggelig som Statsdrift, men det er alt-saa heller ikke vort Forslag —, saa vilde der rejse sig det Spørgsmaal, om vi ikke skulde ekspropriere alle Beværtningerne, der vilde rejse sig det Spørgsmaal, om vi skulde ekspropriere fra alle dem, der dyrke Byg eller lave Malt, alle dem, der ere interesserede i hele Brændevinspørgsmaalet. Saa vilde vi rimeligvis komme dertil, at Staten vilde ekspropriere, og paa alle Gadehjørnerne maatte der da opstilles Statsudskænkere, der skænkede Snaps ud af dannebrogfarvede Dunker. Det vilde volde mange Vanskeligheder og vilde blive uhyre morsomt, naar Geheimeraadens Forslag kom ned i Rigsdagen, og vi saa debatterede paa selv samme Maade, som de andre Herrer nu debatterer vort Forslag.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kellerrup-Kredsen (N. P. Jensen), som begyndte med at sige, at mine Udtalelser havde skuffet ham. Jeg maa rigtignok sige, at hans Udtalelser ikke alene skuffede mig, nej, det var til en vis Grad højst overraskende for mig, at det ærede Medlem indtog det Standpunkt, han gjorde, i denne Sag. Jeg har i Dag atter gennemlæst de Udtalelser, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) fremsatte ved Finanslovforslagets første Behandling om Sukkerfabrikkerne, og ved at sammenholde dem med de Udtalelser, der nu kom fra det ærede Medlem fra Kellerrup, maa jeg sige, at der ikke er en Nuanceforskel mellem de to Herrer paa det Omraade, men en Væsenforskel, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i sit allerinderste fuldt ud deler de Anskuelser, som det ærede Medlem fra Kellerrup gav Udtryk. Jeg tvivler ikke om, at hvis det ærede Medlem for Horsens Landkreds fik Ordet, vilde han udtale, at han var fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Kellerrup, men jeg tror som sagt, at der i Virkeligheden er en Væsenforskel til Stede mellem de to Herrer med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Kellerrup stillede sig nemlig fuldt ud ved Højres Side, paa den yderste konservative Fløj, og det ærede Medlem lagde sikkert ogsaa Mærke til, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) skød ham foran sig, dækkede sig bag ved ham og søgte

derved at samle den Styrke, som skal forsvare det bestaaende saa meget som muligt for at gøre den saa stor, omfattende og talrig som muligt. Det ærede Medlem fra Kellerrups Udtalelser bleve meget godt udnyttede af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Kellerrups hele Tale var et Forsvar for Privatkapitalismen, hvor den ytrer sig i Form af De danske Sukkerfabrikker eller den danske Sukkertrust. Det ærede Medlem vil endogsaa bestride, at det er en Sukkertrust, saa vidt jeg husker, brugte det ærede Medlem netop Udtrykket bestride. Han vilde bestride, at det var en Sukkertrust. Senere gentog det ærede Medlem denne Udtalelse, og det samme gjorde vist det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard). Jeg vil derfor citere, hvad Professor Dr. Birck siger om dette Spørgsmaal, for han er dog, naar alt kommer til alt — om ogsaa det ærede Medlem vil skyde ham fra sig —, overfor dette Spørgsmaal Videnskabsmanden, Nationaløkonomen, der taler mere upartisk end de Herrer Politikere, hvis Opgave det nu er at bekæmpe et Forslag fra Socialdemokraterne. Professor Birck siger i sin Bog: „I Danmark ere Fabrikkerne organiserede i Trust og Kartel; af begge Aarsager kunne Fabrikkerne udnytte Tolden i det Omfang, de anse for profitabelt”. Han siger altsaa rent ud, uden nogen som helst Væksen: det er Truster og Karteller, og Fabrikkerne ere egenmægtige til at udnytte den Beskyttelse og den Stilling, som de have som Truster og Karteller. Jeg mener, at naar vi have Professor Birck paa vor Side i et saa vigtigt Spørgsmaal, staa vi nok saa godt som de Herrer; hvis Opgave det naturligvis er at angribe Forslaget og ikke indrømme noget som helst af, hvad der er anført fra vor Side, selv om det er nok saa fornøftigt.

Jeg maa sige til det ærede Medlem fra Kellerrup, at det undrede mig, at han i Gaar vilde skyde sig bag ved Hørup. Hørup er ellers ikke en Mand, der staar det ærede Medlems Hjerte særlig nær. Hørup har ganske vist sagt, at Sukkerbeskatningen vendte den tunge Ende opad. Det er ganske rigtigt, at han i 1890 under Sukkerdebatten — det gjorde for Resten ogsaa Christen Berg — udtalte dette, men den Udtalelse fremkom nærmest som et Paradoks. Det ved det ærede Medlem sikkert lige saa godt som jeg, thi det ærede Medlem kan ikke komme udenom, at de Moderater i Virkeligheden havde Ret i 1890 i alle deres Betragtninger vedrørende Sukkeret. Men Berg og Hørup vilde ikke være med til at indlede